

AKADEMİK HABERLER

Türk Veteriner Hekimliği Öğretiminin 140 ıncı Yılı

Yüzkırkıncı yılı kutlamak amacı ile 23 Aralık 1982 Perşembe günü Fakültemizde bir tören düzenlendi. Akşam 19.00'da ise bir kokteyl verildi. Törende şu konuşmalar yapıldı:

**Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi Dekanı
Prof. Dr. Hüseyin K. URMAN'ın Açış Konuşması**

Değerli Konuklar,

Türkiye'de Veteriner Hekimlik öğretiminin 140. yılı kutlama törenine hoş geldiniz. Fakültem adına sizlere teşekkürlerimi arz ederim.

Ankara Veteriner Fakültesi 61 öğretim üyesi, 76 araştırma görevlisi, 18 öğretim görevlisi ve okutman ve 720 öğrencisiyle 140 yıllık bir geçmişi geride bırakarak ülkesine hizmet yarışında payına düşeni yapma ve çağa uyum gösterebilme çabası içindedir.

Türkiye'de Veteriner Hekimliğin organize edilmiş bir şekilde kuruluşunun 140. yılını kutluyoruz. 140 yıldır sürekli olarak kendisine verilen görevlerini iyi bir şekilde sürdürmeye çalışan ve çağa uyum gösterme yeteneğinin sorumluluğu içinde her kurum gibi veteriner hekimliğimiz de, yapısı değişmekte olan ülke ihtiyaçları doğrultusunda kendisini sürekli yenilemeye, hizmetlerini yaygınlaştırmaya ve geliştirmeye çalışmıştır.

Kutlama törenlerini bir mutluluk vesilesi kabul ederken bir hesap verme günü olarak da görmekte fayda umulmalıdır.

Veteriner mesleğinin medeni dünyanın en eski mesleklerinden biri olduğunda şüphe yoktur. Belgelerden anlaşıldığına göre başlangıçta insan hekimliği uygulamalarından yararlanan kişiler tarafından yürütülmüş, fakat zamanla bundan ayrılarak uygulamalı bilimlerin bir kolu olarak kendine özgü bir disiplin dalı halinde gelişmiştir.

Veteriner hekimlik öğretimi ve teşkilatlanması Osmanlı İmparatorluğu döneminde batılılaşma reform hareketleri içinde ilk kez 1842'de orduda başlamış ve ilk Sivil Yüksek Veteriner Okulu Veteriner Mehmet Ali Bey'in gayretiyle 1889 yılında İstanbul'da faaliyete geçmiştir. Kuruluşundan kısa bir süre sonra Pasteur ekolünden Dr. Nicolle ile Adil ve Refik Beylerin, Batının bir numaralı korkusu olan

sığır vebası üzerinde yaptıkları etiyolojik ve klinik orijinal araştırmalar dünya literatüründe yerini alırken okula da dinamizm ve güven havası getirmiştir.

Ulu Önder Kemal Atatürk'ün Darülfünun'u kaldırıp Batı tipinde üniversiteyi kurduğu 1933 yılında İstanbul'daki Yüksek Veteriner Okulu, Ankara'da yeniden kurulan ve batılı bilim adamlarının da katkısıyla çekici yeni bir kadro ve düzenleme ile Yüksek Ziraat Enstitüsü adı altında toplanan modern tesislerde Veteriner Fakültesi olarak faaliyetine başlamış ve bilimsel anlayışa ve metotlarına bağlı kararlı bir yöneliş göstermiştir. 1933 yılı Türk Veteriner Hekimliği öğretiminde bir dönüm noktası kabul edilir. Bunu, 1948 yılında Ankara Üniversitesi ailesine katılması izler. İstanbul'dan Ankara'ya taşınma dönemi akademik faaliyetlerin her dalında bir sıçramalar dönemi olmuştur. Batılı akademik kurum tipine sür'atle uyum göstererek çağdaş bilim disiplini gelenek halinde sürdürmeye devam etmiştir. Kurumlar gelenekleriyle yaşarlar, birikimlerinden güç alırlar. Bu üniversiter atmosferi koruyabildiğimiz ölçüde başarılarımızın sürekli olacağına inanıyorum.

Gelecek yıl 50. yıldönümünü idrak edecek olan Ankara Veteriner Fakültesi takriben son 12 yıl içinde ülkenin çeşitli bölgelerinde açılan 5 yeni Veteriner Fakültesine kaynak teşkil eden geniş bir akademik personel yardımında bulunmuş, buna ek olarak da bu yıl 27 değerli öğretim üyemiz sürekli veya geçici olarak bu fakültelerde görev almışlardır. Tüm bu iyi niyetli transferler bizi oldukça sarsmıştır. Gelecek yıl daha kıskanç davranmak niyetinde olduğumuzu şimdiden söylemekte yarar gördüm. Elbette bunun sürekli kaynağı Akademik kariyere öncelikle gönül vermiş dinamik araştırma görevlileridir. Şiddetle ihtiyaç duyduğumuz bu elemanları daha lisans devresindeki gençler arasından seçmeli, onları teşvik edip yönlendirmeliyiz. Araştırmacılar, bilime katkıda bulunmak için yaratıcı bir içgüdüye sahip yeteneklerle donatılmış kişilerdir. Bugün dünyada insafsız bir rekabet halinde sürdürülen temel, uygulamaya ve geliştirmeye yönelik bilimsel araştırmalar arenasında başarılı olabilmek, bir şeyler üretebilmek için çoğunlukla kişisel menfaatler üstünde büyük bir özveri, konsantrasyon, öğrenim ve yoğun bir çalışmayı gerektirir. Bu ortama bazı yetenekli öğrencileri alıştırmak, meraklarını geliştirmek için öğretim sırasında fakülte içi araştırmalara katılmalarını sağlamak sayılamayacak kadar yararlıdır. Sayın Cumhurbaşkanımız "*Gelişmekte olan bir ülke olarak kaynaklarımızın sınırlı oluşu, araştırma*

alanında bizi atalete ve kötümserliğe değil, tam aksine harekete yöneltmelidir” buyurmuşlardır. Bugünkü uygarlık yarışında bilime gereken önemi vermek, maddi desteği sağlamak mecburiyetindeyiz. Elbette, öğretimde ve araştırmalarda optimal bir ortamı hazırlamak da üniversitelerin görevlerindedir. Burada TÜBİTAK’ın geniş imkânlarına dikkati çekmek isterim.

Ayrıca Fakültemizle Hannover Veteriner Yüksek Okulu arasında bulunan ve ülkemiz problemlerine yönelik bilateral bilimsel işbirliğinin memnuniyet verici bir şekilde yürütüldüğünü belirtmek isterim. Bu programda 6 araştırma görevlisi Almanya’da doktoralarını sürdürmekte ve ülkemiz problemleri ile ilgili birçok araştırma projesi yürütülmektedir.

Veteriner Fakültemizde eğitim ve öğretim müfredat programında temel bilimler, paraklinik ve klinik anabilim dalları yanında geleneksel olarak sürdürdüğü teorik ve pratik zootekni, genetik, hayvan besleme ve üretme konularının gerçekçi bir program içinde verilmesini bugünkü üniversite yapısı içinde gerekli görüyoruz. Bunun pratik kanıtı, ilgili vatandaşların veteriner hekimlerimize bu konularda yaptıkları sürekli müracaatlardır. İnsan beslenmesinde hayvansal ürünlerin yeri her fırsatta dile getirilmektedir. Bunun bir devlet politikası halinde benimsenmiş olduğunu memnuniyetle görüyoruz. Aynı kampusta yan yana bulunan Ziraat Fakültesiyle bu konularda bir entegrasyona giremedikçe, yukarıda sözünü ettiğimiz konulara programlarımızda gereken ağırlığın verilmesine devam edilmelidir. Ancak, veteriner hekimliğinin esas gayesi ve hedefinin de evcil hayvan popülasyonunun yeteri kadar sağlığını teminat altına almak, epizootik ve exotik hastalıkları ve zoonozları kontrol altında tutmak ve tüketiciye sunulan hayvansal ürünlerin hijyenik ve kaliteli olmasını sağlamak olduğu bilinci içindeyiz.

Önemli bir başka konuya değinmeden de geçemeyeceğim. Bir zamanlar araştırmacı kuruluşlarla uygulayıcı kuruluşlar arasında bulunan ve sayılamayacak kadar yarar sağlayan ahenkli işbirliği son yıllarda çok zayıflamıştır. Bu uzaklaşma kanımca her iki tarafın da zararına olmaktadır. Aktüelliğini koruyan bu diyalog yetersizliği birçok kurumlarda dile getirilmekte ama bir türlü çözülememektedir. Bugün tüm ilerlemiş ülkeler gelişmelerini üniversitelerin katkılarından büyük ölçüde yararlanmak suretiyle sağlamış ve sağlamaktadır. Ama, işte üzümlük ifade etmek zorundayız ki bu yakın işbirliği bir yerde gerçekleşmemektedir.

Geçtiğimiz yıl içinde Fakültemizden 122 öğrenci mezun olmuştur. Yakın gelecekte diğer Fakültelerin mezunlarıyla birlikte yılda ortalama 500 veteriner hekim mesleğe atılacaktır. Devlet kurumlarından sağlanan sınırlı istihdam olanakları yanında özel sektörde yeni iş imkânları gün geçtikçe artmakta, hayvan yetiştiricisi ve üreticisinin hizmet talebi artmakta ve yoğun hayvancılığa doğru bir eğilimin varlığı hissedilmektedir. Bu tür intensif hayvan yetiştiriciliği hayvan sağlığından sorumlu veteriner hekime yeni problemler getirebilecektir. Bu nedenle fakültelerimiz yetiştirici ve üreticinin problemlerine eğilecek tipte bir veteriner hekimlik formasyonu vermeye daha fazla özen göstermelidir.

Kuruluşunda Ankara'nın çevresinde bulunan Fakültemiz zamanla şehrin ortasında kalmış ve bu durum genelde küçük ev hayvanlarına yönelik bir klinik ve araştırma ortamı yaratmıştır. Son zamanlarda büyükbaş hayvanların şehrin dışına çıkarılmış olmaları hastaların Fakülteye naklini çok pahalılaştırmış ve eğitimi güç duruma sokmuştur. Böylece hospitalizasyon imkânı tehlikeli şekilde azalmıştır. Bu kesimin problemlerini yerinde, zamanında ve onlara daha az masraf yükleyen biçimde çözmek ve öğrenciye daha yararlı olmak gereği doğmuştur. Bu maksatla, şehrin periferinde, hayvancılığın yoğun olduğu bölgelerde poliklinikler açmak ve ağır hastaları kendi vasıtalarımızla Fakültemizde hospitalize etmek için araştırmalar yapıyoruz. Böylece azalan klinik materyale tekrar ulaşılarak öğrencilerimizin pratik becerileri artırılmış olacaktır. Büyükçe bir parayı gerektiren bu konunun muhakkak çözümlenmesi gerekmektedir. Bunun gerçekleşmesi için Yükseköğretim Kurumunun ve Hükümetimizin yardımcı olacağına inanmak isteriz. Böylece şehrin ortasında küçük bir alanda sıkışmış kalan ve esas fanksiyonu tehlikeye giren fakültemiz çok yönlü görevini daha verimli bir şekilde sürdürmeye fırsat bulacaktır.

Ankara'dan 30 km. uzaklıkta 3000 dönümlük bir alan üzerinde kurulan bir eğitim, araştırma ve uygulama çiftliğinin eksikliklerini tamamlama gayreti içindeyiz. Öğrencilerimizin çoğunluğu ileride çalışacakları tarımın hayvancılık faaliyetlerinden yabancı olarak öğrenimlerini sürdürmektedirler. İşte burada bir işletmenin pratik yönlerini özellikle beslenme, barındırma ve hijyenik bakım ile ilgili aktüel konularla fiili olarak bizzat meşgul olacaklardır. Çiftlik ayrıca demonstratif çalışmalar yapacak ve klinik faaliyetleriyle çevresine yardımcı olmaya çalışacaktır.

Özet olarak söylessek:

Türkiye’de Veteriner Hekimliğin 140. Yılında başarılarımız yanında noksanlarımızın bulunduğunu ve yapmamız gerekenlerin çok olduğunu görüyoruz. Bu nedenle çok çalışmak, problemlerin üzerine gitmek, daha ciddi ve çok yararlı ve birbirinden kopuk veya kişisel hevesler doğrultusunda değil, aksine birbirini tamamlayan araştırmalar ve yayınlar yaparak uygulamaya aktarmak, öğretim ve eğitimde başarıyı artırmak gerektiğine inanıyoruz. Göstereceğimiz gayretin, resmi kuruluşlar ve özel sektör ile Üniversitemiz tarafından destekleneceğini umuyor ve bekliyoruz.

Saygılar ve sevgilerimle.

Ankara Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Tarık SOMER’in Konuşması

Sayın Davetliler, Muhterem Arkadaşlar, Sevgili Öğrenciler, Bundan 140 yıl önce kurulan Veteriner Okulu’nun bu 140 mci yılını kutlamak üzere burada toplanmış bulunuyoruz.

İlmin tarihi de bir ilimdir. Ben buna inanırım. Belli bir dalda emeği geçen kişileri hatırlamak kadirşinaslık meselesidir. Bu itibarla, müsaade ederseniz, emeği geçenleri, isimlerini bilmesem dahi belli bir ölçüde sizlere hatırlatmak isterim; tabii yalnız Türkiye’de değil, bütün insanlık aleminde tarih boyunca emeği geçenleri.

1842 yılında kurulan Okulumuz muhtelif şekiller değiştirmiştir. Başlangıçta üç yıllık bir eğitim süresi varken, sonra dört yıla çıkarılmış, şu veya bu bakanlığa bağlı bir kuruluş devresi geçirmiştir. Önceleri yalnız ordunun veteriner ihtiyacını karşılamak üzere ele alınmış, 12 öğrenci ile öğretime başlanmış, 60 yıla yakın bir geçişten sonra 1905 yılında “Mekteb-i Tıbbiye”ye bağlanmıştır. 1909’da bağımsız hale gelmiş, 1921’de “Baytar Mekteb-i Âlisi” adını almıştır. 1928’de Maarif Vekâletine bağlandığını görüyoruz.

1933 kasmı’nda müstakil bir fakültedir. Özellikle, o tarihte aramızda bulunan, Alman profesörlerin gayretleriyle 8 enstitü halinde eğitime başlanmıştır. 1948’de Ankara Üniversitesine katılmış, 1952’de 18 ayrı kürsüde eğitim ve öğretim yapan bir birim kuruluşu haline gelmiştir. 1981’de 32 profesörü, 35 doçenti ve 73 asistanı ile 140 kişilik seçkin öğretim kadrosunu oluşturmuştur.

1970-1981 yılları arasında 1045 mezun ve ayrıca 114 doktora diploma verdiğini görüyoruz.

Veteriner Fakültemizin amacı hayvanların anatomi, fizyoloji ve patolojisini incelemek, hastalıkların teşhis, profilaksi ve tedavi metotlarını geliştirmek olmaktadır. Toplum sağlığına katkısını gerek insanlığa hizmet, gerekse ekonomik açılardan burada günlerce tartışabiliriz. Varacağımız sonuç şu olacaktır:

Bugün, milletlerin medeniyet seviyelerinin ölçümünde hayvan sağlığına verilen önem büyük bir yer tutmaktadır. Eğer bir millet medenî ise hayvan sağlığına da bir ölçüde önem vermek zorundadır.

Tarihin ilk çağlarına bakıyoruz. Bu büyük önem binlerce yıl idrak edilmemiş. Bizdeki kayıtlara göre M.Ö. 1800 yılında Hammurabi'nin Babilonya'daki talimatlarında hayvan doktorlarının ücretleri tesbit ediliyor. Mısır'da Milattan 1900 yıl önceki Kahun Papyrusu'nda hayvan hastalıkları ile ilgili reçetelere raslıyoruz. Grekler'de hippiatroi denilen at doktorları faaliyette. Romalı'lar belli bir ölçüde ilgisiz, fakat hastalanan veya yaralanan atlarını tedavi için müstakil hayvan hastanesi kuracak kadar da konuya eğilmişler, bu hastanelere veterinarium adını vermişler. Veteriner hekimliğin babası olarak bilinen Apsyrus, Doğu Roma İmparatorluğunda yaşamış, ömrünün büyük kısmını İstanbul'da geçirmiş. Bizanslıların yaptığı çalışmalar derlenmiş, uzun yıllar faydalanılmış, hatta 1528'de neşredilmiş.

Veteriner hekimliğin asıl başarılı olduğu çağ ise 18 ve 19 uncu asırlardır. Birleri ardından kurulan üniversiteler, fakülteler, araştırma merkezleri, bu konudaki ihtiyacı kısa sürede karşılamaya yönelmiştir. Sonuçta anlaşılmıştır ki tıp ve veteriner ilimleri birbirinden ayrılmayacak, birbirini tamamlayacak iki kardeş bilim dalıdır.

Ekonomik yönden konuyu ele alırsak, yurt dışından gelen istatistiklere bir göz atacak olursak konunun önemini sizlere arz edebilirim. Meselâ Amerika'da bir yılda sığır hastalıklarının ekonomiye yaptığı zarar 3.5 milyar doların üzerindedir. Tavuklarda görülen hastalıkların açtığı zarar toplam değerinde yılda % 25'i oranındadır. Bu sebebledir ki bugün veteriner hekimliğin en büyük problemlerinden birisi, özellikle geri kalmış ülkelerde, salgın hastalıklarla mücadeledir. Bunlardan bir tanesini örnek vermek isterim. Bu da konunun henüz başlangıç halinde olduğunu, çözümlenemediğini göstermesi bakımından önem taşıyor. Afrika bütün dünyanın et ihtiyacını karşı-

layabilecek kapasitede bir ülkedir. Fakat buraya musallat olan çeçe sineğinin naklettiği trypanosomiasis bütün sığır ve diğer bazı hayvanların üretimini yıllardan beri engellemiştir. Yapılan çalışmaların 75 yıllık bir tarihi vardır. Bugün henüz başarı sağlanamamıştır. Demek ki bu çalışmaların daha hızlı, daha etkili ve daha gayretli devam ettirilmesi gerekiyor.

Yine söylemek isterim ki teknikte ilerlemiş, geliri yüksek olan ülkelerde dahi bugün salgın hastalıklar kolaylıkla önlenememektedir. Geçen hafta okuduğum bir gazete haberine göre Sovyet Rusya'nın et üretiminde büyük önem taşıyan Baltık sahillerinde şu anda şap hastalığı felaket yaygın haldedir.

Cumhuriyet Devrinde veterinerlik alanında yapılan çalışmalar gurur vericidir. İftiharla söyleyebilirim ki bu çalışmalarda Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesinin hizmetleri bir temel oluşturmaktadır. Veteriner Fakültemiz yalnız kendi gelişimiyle yetinmemiş, diğer fakültelerin kurulmasına da hizmet etmiştir. 1970 yılında Elazığ'da, 1972'de İstanbul'da, 1978'de Bursa'da, 1982'de Van ve Konya'da kurulan beş fakültenin kurucusu durumundadır. Bu fakültelerin öğretim üyeleri tamamen fakültemizden karşılanmıştır. Bu yıl dahi 2547 sayılı kanunun yürürlüğe girmesi ve gereği ile 28 öğretim üyemizi bu kuruluşlara vermiş bulunuyoruz. Şunu da söylemek isterim; geride kalan 61 öğretim üyemiz ihtiyacımızı tam karşılamamakta, buna rağmen 28 öğretim üyemiz geçici olarak Ankara dışındaki bu kuruluşlarda görev almış bulunmaktadır. Üniversite olarak bu konuda yapılacak eğitim, öğretim ve araştırma faaliyetlerine bütün gücümüzle sarılarak malî imkânlarımızı zorlamaya kararlıyız. Laboratuvarlarımızı daha modern aletlerle teçiz etmek, araştırmaların daha yaygın ve verimli olmasına çalışmak zorundayız.

Yüzkırk yıl içinde bu disipline emek vermiş, muhtemelen büyük kısmı aramızdan ayrılıp ebediyete intikal etmiş değerli ilim adamlarımıza, kurdukları bu fakülte ve disiplin için ve gerçekleştirdikleri katkılardan dolayı huzurunuzda teşekkür etmeyi bir vazife addediyorum. Bu ilim adamlarımıza destek olan idarî personelimizi de minnet ve şükranla anıyorum. Bugün görev başında bulunan öğretim üyelerimize birbuçuk yüzyıla yaklaşan geçmişin güç ve şevk vereceğine inanıyorum. Bundan sonra yapacakları çalışmalarda da Milletimizin çözüm bekleyen sorunlarına katkıları olacağına, yapacakları çalışmalarla yalnız Türkiye'de değil, bütün dünyada Üniversitemizi ve Fakültemizi tanıttıklarına inanıyorum.

Bu inançla; kendilerinin, ülkemizin pek çok sorunları bulunduğunu önceden kabul etmelerini, millî felaketlere sebep olan salgın hastalıkları önlemek, Ülkemizin hayvan ve hayvan ürünleri ihracatının artmasına yardım etmek, Ülkemize mahsus yeni hayvan türlerinin gerçekleştirilmesi uğrunda çaba sarfetmek hususlarında gayret göstermelerini rica ediyor, hepimize saygı ve sevgilerimi sunuyorum.

Türk Veteriner Hekimleri Birliği Merkez Konseyi Başkanı Dr. M. Yücel AKINCI'nın Konuşması.

Ülkemiz, hızlı bir kalkınmayı gerçekleştirmek, aynı zamanda sıkıntıların dağılımı ve faturaların ödenmesi konusunda, toplumun çeşitli kesimlerinin durumunu duyarlı bir şekilde değerlendirmek ve kalkınma sonuçlarının adaletli bir şekilde dağıtımını sağlamak zorundadır.

Dışardan borç alarak kalkınmak mümkün değildir.

Onun için, öz kaynaklara dayalı kalkınma politikası zorunludur. Bu nedendir ki, halkımızın dengeli beslenmesinde ve ekonomik kalkınmamızda önemli itici bir güç görevi olan hayvancılık sektörünün sorunları ve çözüm yolları iyi tesbit edilmelidir.

Hayvancılığın yurt ekonomisinde yüklendiği görevleri yerine getirebilmesi için önce hayvancılık sektörünün ekonomik bir işleyişe kavuşturulması gereklidir.

Hayvansal üretimin, bitkisel üretim ile benzemezlikleri vardır. Hayvansal üretimin nitelik ve niceliği hava koşullarına çok az bağlıdır. Üretim rekolte biçiminde olmayıp, devamlılık arzeder. Hammadde (yem) ile mamul madde (et, süt, yumurta, deri, yapağı vb.) nitelik ve değer olarak birbirlerinden ayrı olup, düşük değerlerin yüksek değerlere dönüşümü söz konusudur.

Bu yönleri ile tarımdan ayrılan ve bir sanayi niteliği gösteren hayvancılık ve hayvansal üretim başlı başına bir sektör olarak ele alınmalı, sektörün sorunları ve çözüm yolları bu açıdan irdelenmeli ve sunulmalıdır.

Hayvancılık, bugünkü durumu ile devlet desteğine mutlak ihtiyaç duyan bir sektördür.

Hayvansal ürünlerin maliyetleri, yüksek girdi fiyatları nedeni ile devamlı artmakta ancak satış fiyatlarını o ölçüde yükseltmek mümkün olmamaktadır.

Hayvansal ürünler içeisinde en zahmetli üretilen süt için bugün uygulanan alım fiyatları üreticiyi bezginliğe ve umutsuzluğa sevkettir.

Keyif verici ürünler bile desteklenirken canlı hayvan ve et, destekleme kapsamı dışında tutulmuştur.

Hayvansal üretimin her evresinde kredi kullanımı diğer sektörlerce bakarak çok azdır. Hayvansal üretimin toplam değerine karşılık kullanılan toplam kredinin oransal olarak düşük oluşunda kredi fiyatlarının kâr oranlarına göre yüksek olmasının etkisi bulunmaktadır.

Tavukçulukta, gelişme, kökeni yurt dışında olan parent hacılara dayanmaktadır. İleride yurt dışı kaynaklarının politik ve ekonomik nedenlerle Türkiye tavukçuluğunu bir krize götürmesi ihtimali her zaman için söz konusudur. Bu nedenle Yurt içinde parent hadlar meydana getirerek bir sistem zaman geçirilmeden kurulmalıdır.

Hayvansal ürünlerin üreticiden tüketiciye ulaşmasında rol oynayan pazarlama organlarının sayısı oldukça fazla, pazarlama üreticisi düşük, pazarlama maliyeti ise yüksektir. Bu durum üretici ile tüketicinin gerekli örgütlenmeye gidememiş olmasından kaynaklanmaktadır.

Hayvancılıkta işletme masraflarının % 60'dan fazlasını yem oluşturur. Türkiye'de hayvan sayısı fazla, yem üretimi ise yetersizdir. Modern hayvancılık işletmeleri her ne kadar mer'adan uzaklaşma eğiliminde ise de sığır ve koyun yetiştiriciliğinde kaba yem girdilerin en önemlisidir. Bu nedenle çayır ve mer'aların verimliliğini artırıcı yasal ve teknik düzenlemeler bir an önce geliştirilmelidir. Kaba yemin ikinci ürün olarak yetiştirilebileceği bölgelerde böyle bir sistemin yerleştirilmesi sözle değil gerçek anlamda sağlanmalıdır. Özellikle yemlik mısır ve soya ekimi yaygınlaştırılmalıdır. Tane yem üretimini engelleyen ve diğer tahıllara sağlanan destekleme ve taban fiyat uygulamaları yem üretimi ile dengelenecek hale getirilmelidir.

Sığır ırklarının ıslahında yurt dışından damızlık hayvan ithaline son verilerek yurt içindeki damızlıkların daha iyi değerlendirilmesine çalışılmalıdır.

Hayvan hastalıklarını süratle teşhis, tedavi ve kontrol altına alabilmek için araç, gereç, personel ve organizasyon yönünden veteriner teşkilatının ihtiyaçları karşılanmalıdır.

Tüketiciyi korumak için, hayvansal ürünlere taban fiyat uygulama yerine, maliyetleri düşürücü önlemlere yönelmek daha gerçekçi bir davranıştır,

Kırsal alanda, çok amaçlı kooperatifler kurma yerine ihtisas kooperatiflerinin kurulması teşvik edilmeli, böylece ihtisaslaşmış ve yığımsal üretim yeteneğine kavuşmuş, kaynak yaratıcı ve rasyonel üretim birimleri oluşturulmalıdır.

Et ve Balık kurumunun, kuruluş amacı göz önünde bulundurularak görevlerini eksiksiz yerine getirebilmesi olanakları sağlanmalıdır.

Hayvancılık sektörüne destek genelde kalmıştır. Bu nedenle et fiyatlarının yakın bir gelecekte bin liraya doğru tırmanacağını söylemek kahinlik değildir.

Tarım içinde hayvancılık bitkisel üretimin arkasına itilegelmiştir. Gelişmiş ülkelerde hayvancılık başlıbaşına bir sektördür. Türkiye içinde hayvancılığın bir sektör olarak yerini alması sağlanmalıdır.

Hayvancılıkla ilgili Radyo ve Televizyon programları toplumu yanıltıcı değil, aydınlatıcı hale getirilmeli, sektörün sorunlarının yasal ve bilimsel yetkililerce tartışılması sağlanmalıdır.

Hayvancılıkla uğraşan kesimlere götürülen kamu hizmetleri kopuk ve hatta birbirleri ile çelişkili olmaktadır. Hayvancılıkla ilgili bütün kamu kuruluşlarının ayrı bir yönetim altında toplanması hayvancılık sorunlarının çözümü için atılmış en önemli bir adım olacaktır.

Yanıltıcı beyanlar yerine doğruları söylemek ülke severliğin önde gelen bir gereğidir.

Tarımı gelişmemiş ülkelerde hayvancılık gelişemez.

Fert başı et tüketimi yeterli olmayan, et üretimi de düşmüş bir ülkede et dış satımı ile ögünmek mümkün değildir.

Ülkemiz için, tarımı hayvancılığa, tarım ve hayvancılığı sanayiye tercih etmek yanlıştır. Bu sektörleri birbirine tercih etmeden desteklemek ve geliştirmek zorundayız.

Öğrenciler Adına Haydar ÖZDEMİR'in Konuşması

Sayın konuklar değerli hocalarım, kıymetli arkadaşlarım. Türkiye'de veteriner hekimliği eğitiminin başlamasının 140. yıldönümünü

kutlama nedeni ile toplandığımız böyle bir günde biz öğrencilerce de söz hakkı tanıyan, Tören kutlama Komitesine ve bu görevi bana layık görüp konuşma içeriğinin belirlenmesinde görüşlerini esirgemeyen arkadaşlarıma huzurlarınızda teşekkür etmeyi bir borç bilirim.

Çeşitli paragraflar altında mezuniyet öncesi ve mezuniyet sonrası sorunlarımızın ve bu konuların çözümlenmesinde neler yapılabileceği hakkında öğrenci arkadaşlarımla önerilerinin yer aldığı konuşmada, sorunlar çözümleri ve bazı dileklerimiz gerçekteki bir anlatımla ifade etmeye çalışırken kuruluşlara ve şahıslara karşı eleştiri yöneltmemeye özen gösterilmiştir.

Veteriner Hekimliği Öğretiminin 140. yıldönümüne girerken biz Veteriner Fakültesi öğrencilerinin sorunları tüm yükseköğretim gençliğinin sorunlarından soyutlanamaz. Konu bu boyutlarıyla ele alınırsa Ülkemizin içinde bulunduğu ağır ekonomik şartların biz dar gelirli işçi ve memur çocuklarının üzerinde de büyük bir baskı oluşturduğu tartışılmayacak bir gerçektir. Bilimsel veriler ve istatistikler de göstermektedir ki bir öğrencinin aylık giderleri asgari ücreti fazlasıyla aşmaktadır. Sizlerin de yakından izlediğinizi ve bildiğinizi umarak, beslenme, barınma, ulaşım, kitap ve diğer birçok gereksinmemizi karşılamak ve bütün bunların yanında ders çalışıp sınavlara hazırlanmakta ne kadar güç durumda olduğumuzu uzun uzun anlatmak istemiyorum. Ancak siz değerli öğretim üyelerinden bu sorunların çözümü değil bu sorunlar karşısında gerekli duyarlılık ve anlayış göstermenizin en doğal hakkımız olduğuna inanmaktayız.

Sayın dinleyiciler bir hekim adayının mezuniyet öncesi ve sonrasında göstereceği başarının derecesi aldığı teorik derslerin, pratik uygulamalarla pekiştirilmesine bağlıdır. Fakat çeşitli sorunlardan kaynaklanan nedenlerden dolayı son bir kaç yıldır, Fakültemiz kliniklerine gelen hasta sayısının azalması dolayısı ile pratik uygulama olanaklarımız iyice kısıtlanmıştır. Bu sorunun bir dereceye kadar çözümlenmesi açısından yöneticilerimizden kliniklerde yığılmaların önlenmesini, klinik uygulama saatlerimizin artırılmasını ve daha önceki yıllarda başarı ile yürütülen gezici klinik olanaklarının yeniden yaratılmasını ümit etmekteyiz. Bu uygulamada bazı sorunların çıkabileceği sanılsa da pratik bilgilerimizin gelişmesi ve mezuniyet sonrası halkımıza gerekli ve yeterli hizmeti sunabilmemiz açısından önem arz etmektedir.

Yukarıda değindiğim ağır ekonomik sorunlarla dolu beş yıllık öğretim süresi sonrasında genç veteriner hekim adayları olarak bizleri

daha değişik boyutlu sorunların beklediğini bilmekteyiz. Hiç kuşkusuz bunların başında uygun bir çalışma alanı ve atanma işleri gelmektedir.

Tarım ve Orman Bakanlığına bağlı bulunmamız nedeniyle atanma işlerimiz Bakanlık tarafından açılan sınav sonuçlarına bağımlı kalınarak yapılmakta olup, açılan kadro sayısının da mezun olan arkadaşlarımızın sayısından az olması dolayısıyla bazı arkadaşlarımızın kamu kesiminde iş bulamamasına neden olmaktadır. Bu arkadaşlara görev verilmemesinin nedeni Türkiye'de var olan veteriner hekim açığı'nın kapatılmasından dolayı mıdır.? Sizlere soruyorum Şayet veteriner hekim açığı kapatılmış ise niçin yeni yeni Veteriner Fakülteleri kurulmuş ve mevcut olanların da kontenjanları artırılmıştır. Halbuki Türkiye'nin bugünkü şartlarda veteriner hekim açığı 5.000 dolayındadır.

Her geçen gün dış ülkelerle yapılan birçok anlaşmalar gereği canlı hayvan ve kesilmiş et ihracat potansiyelimiz artmaktadır. Bu durum Türkiye'de var olan hayvancılığın geliştirilmesinin gerekliliğini ortaya koymaktadır. Mevcut olan hayvancılığın geliştirilmesinde en büyük görev veteriner hekimlere düşeceğinden, yukarıda belittiğimiz ihtiyacın bir kısmının da olsa kapatılması gereğine inanmaktayız.

Aksi halde halkımızın bu günkü şartlarda yetersiz olan protein ihtiyacı dış ihracat sonucu daha da büyüyecek ve hayvan üreticisi durumunda olduğumuz halde halkın bu yöndeki ihtiyaçlarına cevap verememe gibi bir durumla karşı karşıya geleceğiz.

Sayın dinleyiciler şahsımıza ayrılan sürenin kısıtlı olması nedeni ile konuşmamı burada bitirirken biz öğrencilerin sorunlarına, dileklerine kulak verip gerekli duyarlılığı göstereceğiniz umuduyla tüm arkadaşlarım adına teşekkür eder saygılarımı sunarım.

Prof.Dr. Osman TEKİNEL'in Konuşması

Kutlama Törenine katılan Tarım ve Orman Bakanlığı Müsteşarı Prof. Dr. Osman Tekinel, kürsüye davet edilmiş ve bir konuşma yapmıştır.

Sayın Profesör Tekinel özetle şunları belirtmiştir :

Değerli Konuklar,

Bakanlık olarak sistemimiz, yaptığımız çalışmalarda açıklık ve herşeyin sizlerin ve kamuoyunun bilgisine en doğru şekilde, çarpıtıl-

madan, sunulmasıdır. Bakanlığımız bünyesinde bitkisel üretim, hayvansal üretim ve ormancılık faaliyetleri, her bilim dalına göre 1/3 ağırlığı taşıyarak yürütülmektedir.

Hayvancılık, ülkemiz ekonomisinin önemli dallarından biridir. Hepimizin bildiği gibi bu dalda 3-4 ana sorunumuz vardır. Bunlar; hayvan neslinde ıslahat, hayvan hastalıkları ile mücadele, hayvansal üretimde bakım ve barınma ve hayvansal ürünlerin değerlendirilmesidir.

Bakanlığımız içinde hayvan neslinin ıslahı konusunda Veteriner İşleri Genel Müdürlüğü, Hayvancılığı Geliştirme Genel Müdürlüğü, bazı dallarda Ziraat İşleri Genel Müdürlüğü, Devlet Üretim Çiftlikleri Genel Müdürlüğü müşterek bir çalışma sistemi ile faaliyetlerini sürdürmektedirler.

Hayvan hastalıkları ile mücadele Veteriner İşleri Genel Müdürlüğü bünyesindeki veteriner hekimlerimiz tarafından takdire şayan biçimde yürütülmektedir.

12 Eylül 1980'den sonra Bakanlığımız da derlenme, toplanma ve çalışmalarını düzenleme sistemi içine girmiş bulunmaktadır. Çalışmalarımızın dağılımından kurtarılması için üniversitemize, uygulayıcı ve araştırmacı kuruluşlarımıza baş vurulmaktadır. Bugün Bakanlığımızın, üniversite üyelerimizin katıldığı 14 Danışma Kurulu vardır. Hayvan Sağlık Şurası, Sığırcılık Komisyonu, Süt Danışma Kurulu v.b. gibi. Bu kuruluşlarda Bakanlığımız mensupları ve üniversitelerimiz üyeleri birlikte çalışarak ileriye dönük tüm faaliyetleri bir plan içinde, yazılı projeye dökerek yürütmektedirler.

Veteriner İşleri Genel Müdürlüğü bünyesine verilmiş olan eski Suni Tabii Tohumlama Genel Müdürlüğünün yürütegeldiği tabii-suni tohumlama hizmetinde iki yıl önce 100 bin baş iken bugün 350-400 bin sınıra dayanmıştır. Hedefimiz 1983-84 yıllarında bunu bir milyona ulaştırmaktır. Kuzeydoğu Anadolu illerindeki yerli ırklarımızı gelişmiş ırklara dönüştürmek için hızlandırılmış 10 yıl süreli bir projemiz vardır. Devletin yaptığı yatırım 6 milyar, Ziraat Bankasının dağıtacağı kredi 53 milyar olarak toplam 59 milyarlık yatırım projesidir.

Devletin kuruluşları elinde bulunan damızlıkları sevk, arkadan çiftçi elindeki mevcut damızlık fazlasını satın alma ve diğer bölgelere sevk ile 1982 yılı 1 ekim değerlerine göre 500 damızlık boğa

gönderilmiştir. Bu proje ile yurt dışından hayvan ithalinin önlenmesi sağlanabilecektir.

Dünya Bankası ile yapılmış anlaşma uyarınca sürdürülen proje süt sığırcılığını geliştirmektedir. Besi sığırcılığı da üzerinde önemle durulması gereken bir konudur. Bu amaçla Dünya Bankasına teklif yapılmıştır.

Erken kuzu kesimi önleme projesi 1981'de 14 ilde 1.2 milyon hayvanın 8 kilo yerine 14 kilo olarak kesilmesini sağlamayı amaçlamıştır. 1982'de bu faaliyet daha genişletilip sürdürülmüştür. 2.5 milyon koyun ve kuzu besiyeye alınarak yaklaşık 8 bin ton et üretimi sağlanmıştır. 1983 yılı 5 milyon hayvanı besiyeye almayı ve 15 bin ton üretimi sağlamayı hedeflemektedir.

Veteriner İşleri Genel Müdürlüğünün 1 milyarlık bütçesi 1982'de 2 milyara, 1983'de 4 milyara çıkartılmıştır. Her türlü aşırı üreten bir ülke durumuna gelme söz konusudur. 67 ilde planlı, programlı bir şekilde hastalıklarla mücadeleyi öngören projeler tamamlanmıştır. 1983 bütçesinde ödenek sağlanamamış, ancak 1984 bütçesi için ilgililerle anlaşmaya varılmıştır. İnanıyoruz ki Yüce Meclisin de onayı ile 1984'de tüm hastalıkların mücadele projeleri uygulanmaya konacaktır.

Hayvan hastalıkları ve hayvancılığın diğer ilgili dallarında inanılmaz bir şekilde başarılı çalışma gösteren veteriner hekim arkadaşlarımıza burada hepimizin huzurunda şükranlarımızı arz etmek isterim. Sıfır altı 40-45 derecede soğukta yollarda kalma tehlikesine rağmen tüm hudut illerimizden başlayarak iç taraflardaki illerimizde veteriner hekimlerimizin yaptıkları mücadele, çok kısa süre içinde 6.5 milyon hayvanı bu şartlarda sığır vebasına karşı aşılama ile hastalığın İran'dan ülkemize girmesi ve büyük hayvan kaybımız önlenmiştir. Bu nedenle tekrar şükranlarımızı sunmak istiyorum.

Hayvancılığın geliştigi yerde gelişmeyi hızlandırmak için yem fabrikası kurulur. Hayvancılığın hiç olmadığı yerde kurduğumuz yem fabrikası, içinde bulunduğumuz ekonomik koşullarda güdülen sistemle bağdaşmamaktadır. Bugün ülkemizde 118 tane yem fabrikası vardır. Yem Ürünleri 1982 değerlerine göre 1.6 milyon tondur. Ancak fabrikaların rantatbl çalışmasını sağlamak, üretimi artırmak, daha fazla tüketime yönlendirmek için teşvikler gerekir. Yem fiyatlarını ucuzlatma bir teşvik şeklidir. Ancak sorunlar birbirine bağlı. Doğuda yemi ucuzlatınca Batıda üreticiye ne söyleyeceksiniz? Yem-

de görülen sorunun bir benzeri de sütte mevcuttur. Ülkemizde 5 milyon ton süt üretildiğini tahmin ediyoruz. 4 milyon tonu sanayide kullanılıyor, 38 fabrika var. Devlete bağlı bu fabrikaların kapasitesi 300 küsur bin tonu bulmuş olmasına rağmen bunların aldığı süt miktarı 110 bin tondur. Fabrikalar % 33 kapasite ile çalışıyor. Bunu arttırmak için yapılan planlar kolay uygulanamıyor. Mesela bir nakliye sorunu kolay çözümlenemiyor. Buna rağmen çalışmalar sürdürülmektedir.

Bakanlık olarak, dolayısıyla Hükümet olarak biz de biliyoruz ki canlı hayvanın satışı doğru değildir. Katma değer ve istihdam yaratması bakımından ete dönüştürülüp satılması gerekir. Ancak Müslüman ülkeler ete alışkanlıklarını sağlayıncaya kadar canlı hayvan alma durumunu sürdüreceklerdir. 1980'de sıfır ton et satışı, 1981'de 25-30 bin tonu, 1982'de 50-60 bin tonu bulmuştur. Canlı hayvan yerine et satımına yönlendirme faaliyetlerimizi sürdürüyoruz.

Eğitim ve öğretim, Bakanlığımızın çalışmalarının bir parçasıdır. Bir kaç cümle ile ve bir öğretim üyesi olarak çok değerli öğrencilerime hitab etmek istiyorum. Şu anlattığım faaliyetlerin başarısı sizlerin çok iyi yetişmeniz ile direk ilgilidir. Şu güzide Fakülte içinde değerli hocalarımızın sizlere verdiklerini en iyi şekilde almanız ile planlar aksamadan yürütülecektir.

Bu nedenle evvela, sizleri yetiştirmede görevli Veteriner Fakültesinin çok değerli öğretim üyelerine takdirlerimi, şükranlarımı; sonra, Bakanlığımızda görev yapan veteriner hekim arkadaşlarımızın fedakâr çalışmaları nedeniyle tebriklerimi arz ediyorum.

Değerli öğrencilere de istikbalde hayvancılık ve hayvan hastalıkları konusunda sürdürecekleri çalışmalar için iyi yetişmeleri dileğinde bulunuyorum.

Onur Plaketi Naki Cevad AKKERMAN'a Verildi.

Kutlama töreninde mesleğimizin en kıdemli üyesi için hazırlanan Plaket 1914 mezunu Naki Cevad Akkerman'a verildi. Değerli meslek büyüğümüz rahatsızlığı nedeniyle törene katılamadı. Dekan Prof. Dr. Hüseyin K. Urman ve Öğretim Üyemiz Prof. Dr. Ferruh Dinçer Akkerman'ı ziyaret ederek onur plaketi takdim ettiler.

Aşağıda Naki Cevad Akkerman'ın Fakülte Dekanına yolladığı mesaj aynen alınmıştır.

Sayın Dekanım,

Mesleğimizin kuruluşunun 140. Yıldönümü kutlama törenine katılmama içeren davetiyeyi ve kıdemli olarak onur plaketiyle taltif edileceğimi müjdeleyen 15. XII. 1982 tarihli mektubunuzu aldım.

Ağır yürüme dengesizliği, sürekli baş dönmeleri ve zaman zaman yoklayan kalp yetersizliği gibi ciddi bedensel arızalar nedeniyle toplantıya katılmamanın üzüntüsü içindeyim.

Askerî serviste, Çanakkale ve Kurtuluş Savaşlarında meslekî açıdan, ordunun harekâtında etkili salgın hayvan hastalıklarıyla mücadelede ağır sorumluluk yüklenmiş ve sivil sektörde ise, Cumhuriyetin ve meslekî kuruluşun istediği reform çabaları içinde etkin görev almış bir meslektaşınız olarak idrak ettiğim 91 yıllık bir ömrün en büyük ödülleri:

1. *Bin dokuz yüz otuz Sonbaharında Sivas'da bir mücadele grubumuzu dinlemek lütfunda bulunan ATATÜRK'ün veteriner mesleği hakkında lütüfkar sözleri,*

2. *Mesleğimizin 100. ve Cumhuriyet Veterinerliğinin 20. yıllarını kutlama törenine, Veteriner İşleri Umum Müdürü ve Dernek Başkanı olarak davet ricamı kabul ederek Fakülteye lütüfkar teşriflerini esirgemeyen zamanın Cumhurbaşkanı İnönü'nün, mesleğimizin yüceliğini en geniş anlamıyla dile getiren 23.1.1943 tarihli veciz beyanları,*

3. *Ve nihayet mektubunuzda lütfedileceği açıklanan kıdemli Onur Plaketidir.*

Size ve meslektaşlarıma teşekkürlerimle birlikte en derin başarılar dileğimi sunar ve toplantıya şeref veren değerli misafirleri saygı ve sevgi ile selâmlarım. 17.12.1982.

Naki Cevad Akkerman

2547 Sayılı Yükseköğretim Kanunu Uyarınca 1982'de Görevlendirilen Öğretim Üyelerimiz

Bursa Veteriner Fakültesi Kadrosuna Atananlar :

1. Prof. Dr. Ahmet Mimbay
2. Prof. Dr. Yalçın Yıldırım
3. Prof. Dr. Selahattin Ceylan
4. Doç. Dr. Sacit Görgül
5. Doç. Dr. Hazım Gökçen
6. Doç. Dr. Hüseyin Erdinç
7. Yrd. Doç. Dr. Kemal Yanık

40/b Maddesi İle Görevlendirilenler :

Bursa Veteriner Fakültesinde :

1. Prof. Dr. Rafet Arpacık
2. Doç. Dr. Erol Alaçam
3. Doç. Dr. Arkun Candaş
4. Doç. Dr. Hayati Çamaş
5. Doç. Dr. Recep Tınar
6. Doç. Dr. AYTEKİN ÖZER
7. Doç. Dr. H. Yılmaz İmren
8. Doç. Dr. Baki Yılmaz
9. Doç. Dr. Ayhan Özkul

Elazığ Veteriner Fakültesinde :

1. Prof. Dr. Hamza Keskintepe
2. Doç. Dr. Sıtkı Güler

İstanbul Veteriner Fakültesinde :

1. Doç. Dr. Ayşe Burgu

Konya Veteriner Fakültesinde :

1. Prof. Dr. Hümeysra Özgen
2. Doç. Dr. Leyla Kalaycıoğlu
3. Doç. Dr. Reşat Aştı

Van Veteriner Fakültesinde :

1. Prof. Dr. Atilla Tanyolaç
2. Prof. Dr. Ergün Özalp
3. Doç. Dr. Şerif Kaymaz
4. Yrd. Doç. Dr. Ümit Milli

Antalya Tıp Fakültesinde :

1. Doç. Dr. Yaşar Uçar

2547/38. Madde İle :

Doç. Dr. Ersin İstanbulluoğlu
Tarım Bakanlığı Hayvancılığı Geliştirme Genel
Müdürü olarak görevlendirilmiştir.

ANKARA ÜNİVERSİTESİ VETERİNER FAKÜLTESİ
DERGİSİNDE YAYIMLANACAK YAZILARDA
ARANAN KOŞULLAR*

1. Dergide, veteriner bilimlerini ilgilendiren orijinal çalışmalar, observasyonlar, revüer, yabancı literatürden özetler ile Fakülteye ait haberler yayımlanır.

Orijinal çalışmalar: Müsbet veya menfi bir sonuca varan, yeterli araştırma ve deneylere dayanan ve başka bir yerde kısmen veya tamamen yayımlanmamış olan yazılardır. Orijinal yazıların metin, şekil, grafik ve tablolarla birlikte tutarı **20** daktilo sayfasını geçemez.

Observasyonlar: Klinik ve laboratuvarlarda yurdumuzda ender olarak görülen ve hiç bir yerde yayımlanmamış olaylardır. Bu yazıların tutarı **10** daktilo sayfasını geçemez.

Revüer: Bir konuda yapılmış araştırmaları belli bir periyod içinde inceleyerek bunları sentezleyen ve amaca yönelik bir sonuca ulaşan yazılardır. Bunların tutarı **10** daktilo sayfasını geçemez.

Özetler: Bir konuda, en son yayımlanmış yabancı dildeki literatürden yapılan çevirilerdir. Bir özet **1** sayfayı ve o konudaki tüm özetler **5** sayfayı geçemez.

2. Türkçede yayımlanan orijinal yazıların İngilizce, Almanca veya Fransızca bir özetinin; yazı, yabancı dilde ise Türkçe bir özetinin bulunması şarttır.
3. Dergide çıkan yazılar için yazarına (yazarlarına) 50 adet ayrıbaskı verilir.
4. Yazılar, daktilo ile yazılmış aslı ve karbon kâğıtlı bir örneği olmak üzere iki nüsha gönderilir. Yazılar A-4 (210x297 mm.) normuna uygun standard daktilo kâğıdının bir yüzüne iki açıklıklı (seyrek) satırla, sol ve üst taraflar üçer santimlik, sağ ve altta ikişer santimlik boşluk bırakılarak yazılmalıdır.

* Cilt 30, Sayı 1, 1983'den başlayarak uygulanacaktır.

5. Yayımlanmak üzere gönderilen bütün yazılarda Üniversiteler Yayın Yönetmeliği hükümleri aranır ve uygulanır.
6. Fakülte içinden gönderilen yazılar için, gerektiğinde, ilgili bilim, anabilim veya bölüm dalının görüşü alınabilir. Fakülte dışından gönderilen yazılar, ilgili bölümün görüşü alınarak Yayın Komisyonu kararı ile bastırılabilir.
7. Dergiye gönderilecek yazılar aşağıda açıklandığı gibi düzenlenmelidir:

Başlık : Büyük harflerle, konusu kısa ve anlaşılır biçimde daktilo kağıdı ortalanarak yazılmalıdır.

Yazar Adı : Yazı başlığının alt ve ortasına konmalıdır. Yazarlar birden fazla ise yan yana yazılmalıdırlar. Yazarın akademik titri ve adresi, soyadının üstüne konulacak bir yıldız ile birinci sayfanın altında dipnot halinde bildirilmelidir.

Özet : Önce, başlığın yabancı dildeki çevirisi yazılır. Altına yabancı dildeki özet konur. Bunu Türkçe özet takip eder. Yabancı dildeki özeti uzun olması tercih edilir.

Giriş : Konunun önemini, o konuda başkaları tarafından yapılmış ve konuyla direkt ilişkili daha önceki yayımlardan alınan literatür bilgiyi içerir. Bu kısımda çalışmanın amacı özlü bir şekilde belirtilir. Giriş bölümü 3 sayfayı geçmez.

Materyal ve Metot : Çalışmada kullanılan materyalin ve metotların açıklanmasıdır. Dergi ve kitaplarda klasikleşmiş ve tarif edilmiş metotlar ayrıntılı olarak tekrarlanmamalıdır. Ancak yararlanılan kaynak bildirilmelidir.

Bulgular : Araştırmada elde edilen sonuçları kapsar. Bulgular özlü olarak bildirilmeli, karışık cümlelerden kaçınılmalıdır.

Tartışma ve Sonuç : Elde edilen bulgular tartışılmalı ve değerlendirilmelidir. Ortaya çıkan yeni problemler belirtilmeli ve varılan sonuç açıklanmalıdır. Bu bölümde, araştırma ile doğrudan ilgisi olmayan veriler yer alamaz.

Literatür : Yazıda belirtilen kaynaklar yazarların soyadlarına göre alfabetik sıraya göre yazılmalıdır. Bu da aşağıdaki şekilde düzenlenmelidir:

Yazarın önce soyadı yazılır. Sonra adının baş harfi konur. Aynı yazarın (tek başına) birden çok yazısı metinde geçiyorsa, eskiden yeniye sıralanmalıdır. Metinde bahsedilmeyen kaynağa

Literatür Listesinde yer verilmez. Klasik ders kitaplarından ancak mecburî hallerde yararlanılmalıdır.

Kısaltmalar uluslararası kabul olunan şekilde yapılır. Literatür Listesi aşağıdaki örneklere uygun olarak düzenlenir:

- 1 - **Bee, R.H., Lamanna, C. and Weeks, O.B.** (1955): *Definititions of bacterial oxygen relationships*. Bacteriol. Rev., **19** (4): 45-57.
- 2 - **Koch, P., Fischer, H. und Schumann, H.** (1957): *Erbpathologie der landwirtschaftlichen Haustiere*. Verlag Paul Parey, Berlin.

8. **Şekil ve Grafikler:** Şekiller metin içinde geçen orijinal fotoğraflar ile çizili resimlerdir. Fotoğraflar net ve yarım ton parlak kağıttan olacaktır. Çok sayıdaki fotoğraflar levha (plate) içinde bir arada toplanmalıdır.

Fotoğraf haline dökülmemiş şekil ve grafikler çini mürekkep ile aydinger kağıdına çizilmelidir. Orijinal fotoğrafların altları Türkçe ve yabancı dilde açıklanmalıdır.

9. **Tablolar:** Ayrı kağıtta, sıra numarası ile verilir. Tablonun kapsamını tanımlayan kısa başlık üst tarafta yer alır.
10. Yazılarda imlâ ve terminoloji yönünden aşağıdaki noktalar yerine getirilmelidir:

Bilimsel terimlerin Latinceyi kullanılması ve bunların orijinal yazılışı tercih edilmelidir. Çeşitli sinonimleri bulunan hastalık adları ve deyimlerde Latince isimler tercih edilmelidir. Gündelik hekimlik diline yerleşmiş kelimeler ile kimyasal maddelerin adları Türkçe okunduğu gibi yazılmalıdır. İsim ve sıfat düzenlemeleri Türk Dil Kurumu Yazım Kılavuzu'ndaki kurallara uyandırılmalıdır. İtalik yazılması istenen kelime ve cümlelerin altı yazar tarafından siyah kalemle çizilmelidir.

11. Yazıların teknik düzeni, belirtilen şartlara tamamen uymalıdır.
12. Gelen yazılar Dergi Yazı Kurulu tarafından incelenir. Dergi yayım koşulları açısından, gerekli kısaltma ve düzeltmeler yapılabilir.
13. Yayımlanan yazıların her türlü sorumluluğu yazarına (yazarlarına) aittir.
14. Dergide yayımlanmayan yazılar geri verilmez.